

godina XXVII • broj 3 • Split 1992

MI SMO TOMU SVJEDOCI

Crkva u Hrvata. Godine Gospodnje 1991/92.

Crkva je poslana da u svijetu bude razgovijetan glas svjedočanstva osloboditeljske Istine, koja je jedina kadra razbistriti mutne vode laži, zla i nepravdi kojima smo svednevnice izvrgnuti. Crkva je poslana da u svijetu odbojnosti i nerazumijevanja svojom ukorijenjenošću u otajstvo Boga sveprisutnoga u povijesti odškrinjuje vrata novim susretima i priklanja srca razgovoru na razneđima umova i stoljeća. Prisutnost je Crkve u svijetu osvjedočenje o hrabrosti u kušnjama, a njen evandeoski trud oko potrebnika očituje "snagu odozgo", koja je po njoj upravljena i onom srcu koje se nema više čemu radovati.

Crkva je otajstvo u svijetu. Jer ona jest čovjek s Bogom i Bog s čovjekom, u hodu kroz tjesnace i magle ovog zlokobnog doba. Stoga, ma koliko i sama zasjenjena slabošću, ona jest svjetlo, vazda nanovo čišćeno milošću, pokajanjem i vjerom, svjetlo kojiput neveliko ali nenadoknadivo za mrkle noći. Svjetlo koje se ne stavlja pod sud, nego na svijećnjak da svijetli svima.

Crkva je u svijetu kvasac, koji tijesto od malo brašna i vode snagom Duha čini kruhom za život, u vremenu kad je svagdanja korica kruha i toplja riječ nasušna potreba tolike braće.

Crkva je od Boga poslana i od ljudi zazivana da bude u svijetu neustrašiva riječ istine. Riječ s krovova u doba prilična i neprilična, usprkos zaglušujuće buke laži i opsjenarskih polutistina. Riječ osude zla i riječ Božje dobrohotnosti potlačenima i poniženima, zarobljenima i zlostavljanima, porobljenima i prognanima, nevino mučenima.

Crkva je poslana da u svijetu bude stožer Božje pravde, pogažene, ali ne i poražene. One pravde koja, razapeta na križ i satirana tenkovskim gusjenicama, trpi Pilatove oprane ruke i lijepe fraze zamotane u očitu laž. Kroz nju, i po ukorijenjenju u domovinsko tlo, žile naroda crpe sok života

iz dubina; i čim se "ispuni mjera vremena dana vlasti zla", propupat će po gorama, procvjetati i donijeti, vjerujemo, dobar plod.

Crkva je, ma s koje strane nijekano bilo, u svijetu svjedočanstvo i ostvarenje ljubavi. I zato pjeva u progonstvu, zahvaljujući, slaveći Euharistiju. A pjesma djece njene, "jača od minobacača", odjekuje do na kraj svijeta.

Crkva u svijetu jesmo mi s Bogom. I Bog s nama. Zajedno. Ona je naše slovo napisano za istinu, ona je svaka naša riječ izgovorena s ljubavlju. Ona je opstojnost naša na svakoj stopi krvlju nam zalivene Domovine. Ona je most sazdan od naše vjere, nade i ljubavi, uzdignut iznad ponora zla i mržnje.

Crkva je u svijetu riječ svjedočka što izvire iz Riječi vječne, iz Riječi Očeve, iz Riječi "koja se ponizi sve do smrti na križu" da bi urodila spasenjem. Ona je upravo danas nanovo uskrslo obzorje neuništive nade i poticaj na svakovrsni vez ljubavi.

*

A mi smo svjedoci: rata i mira, stradanja i nadanja, mržnje i ljubavi, razaranja i solidarnosti. I svih plodova njihovih. Svjedoci smo i "vukova grabežljivih koji u ruhu ovčjem", sebe "Crkvom" nazivajući, blate i Boga i čovjeka.

Svjedoci smo i poslanja neotuđivog i nenadomjestivog koje je Crkvi povjereno: biti Krist u svijetu. Svjedočiti za Istinu sve do konca i prignuti se samo pred Ocem. A za njegovu pravdu, ako treba, proliti i posljednju kap krvi svoje.

Na nama se, u ovom vremenu, ispunja riječ: "Bit ćete mi svjedoci sve do na kraj svijeta." U mukama i nevoljama, kušnjama i trpljenju, ali i nadasve u radosti spasenja.

I mi smo tomu svjedoci.